

James, W.: Pragmatismus. Nové jméno pro staré způsoby myšlení. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury. 2003, s. 153. ISBN 80-7325-022-5.

„Nejsem oprávněn předpokládat, že mnozí z vás studují svět v akademickém smyslu. Přesto cítím touhu vás motivovat ke studiu filosofie, o které není možné pojednávat neodborně. S. 21

Ale jediná věc, která ve filosofii dosud platila je, že člověk by měl věci vidět, vidět je zřetelně svým vlastním způsobem, a nespokojit se s jejich odlišným výkladem. S. 23

...mladý muž, absolvent jedné univerzity na západě, začal s tvrzením, že si vždy myslel, že když vstoupíte do třídy filosofů, vejdete tím do světa zcela odlišného od toho, který jste zanechali za sebou na ulici. Ty dva světy spolu souvisí tak málo, že je nemožné, abyste se jimi zabývali zároveň. ...rozporů skutečného světa v něm chybí. S. 28

Filosofové pracují se stíny, zatímco ti, kdo žijí a cítí, znají pravdu. S. 32

Lidstvo nemá k dispozici věčnost, aby mohlo zkoušet zdiskreditované systémy. S. 33

Pragmatická metoda ...spočívá ve snaze o interpretaci těchto pojmů prostřednictvím nalezení jejich praktických důsledků. Jaký by to mělo praktický dopad, kdyby jedno tvrzení bylo pravdivé spíše než druhé? Pokud žádný takový důsledek nelze nalézt, pak mají obě tvrzení praktický stejný význam a celá debata je bezobsažná. S. 38

Pragmatismus představuje dobře známý postoj ve filosofii, empirický postoj, ale zdá se mi, že jej představuje v mnohem radikálnější a mnohem přijatelnější podobě než kdykoli dříve. Pragmatismus se rezolutně a jednou provždy obrací zády k celé řadě zastaralých zvyků, které jsou profesionálním filosofům tak cenné. Odvrací se od abstrakce a nedokonalosti, slovních řešení, špatných *apriorních* důvodů, neměnných principů, uzavřených systémů a domnělých absolutních hodnot a kořenů. Přiklání se k adekvátnosti, k faktům, činům a moci. S. 40

Je například v souladu s nominalismem v tom, že se vždy odvolává na jednotliviny, s utilitarismem v tom, že zdůrazňuje praktické aspekty, s pozitivismem v tom, že opovrhne verbálními řešeními, neúčinnými otázkami a metafyzickými abstrakcemi. ...toto všechno jsou *anti-intelektualistické* tendence. S. 41

...myšlenky ...se stávají pravdivé jen potud, pokud nám pomáhají vytvořit uspokojivé vazby mezi ostatními částmi naší zkušenosti...s. 43

...pokud tyto teorie budou dobře fungovat, budou pravdivé. S. 125

U pragmatiků je pouze jedno vydání světa, a ten je nedokončený a narůstá na různých místech, zejména tam, kde působí myslící bytosti. S. 129